Lietas Nr. 132025315
Lietas arhīva Nr. 1-0253-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 20.maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
tiesnese M.Griķe
rakstveida procesā izskatīja
administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Saulkrastu novada domes Administratīvās komisijas 2015. gada 10. marta lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ pārsūdz Saulkrastu novada domes Administratīvās komisijas 2015. gada 10. marta lēmumu Nr. /numurs/administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru sodīts ar naudas sodu EUR 140 apmērā par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā.

Administratīvā komisija pārsūdzētajā lēmumā secinājusi, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ kā nekustamā īpašuma /adrese/, nav noslēdzis līgumu ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju par regulāru atkritumu izvešanu no nekustamā īpašuma. Līdz ar to pārkāpti Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumi un Saulkrastu novada domes 2011. gada 26. oktobra saistošo noteikumu Nr.12 "Par atkritumu apsaimniekošanu Saulkrastu novadā" 13. punkts, par ko administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā.

/pers. A/ lēmumu pārsūdz, jo viņam pieder otrs īpašums /adrese/, par to katru mēnesi maksā EUR 2.34 par atkritumu izvešanu, līgums noslēgts ar mājas apsaimniekotāju. Par sadzīves atkritumiem vienai personai nav nepieciešams slēgt jaunu līgumu, jo viens noslēgts un par to regulāri tiek maksāts. Kā pierādījums pievienots rēķins Nr.1702b12-1412, ka par 2014. gada decembri ir veikts maksājums, tai skaitā par atkritumu izvešanu uz dzīvokli /adrese/, vienai personai, summā EUR 2.34 un maksājuma uzdevums, kas apliecina rēķina samaksas veikšanu SIA Saulkrastu komunālserviss 2015. gada 9. februārī.

Motīvu daļa

Tiesa, novērtējusi celtos iebildumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus kopumā, secina, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta pirmā daļa noteic, ka [..] lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, [..] var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas [..]. Personas /pers. A/deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/ (lietas lapa 22), tādēļ sūdzība skatāma Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Zemesgrāmatu apliecība pierāda, ka /pers. A/ ir nekustama īpašuma /adrese/ īpašnieks kopš 2009. gada (lietas lapa 19-20).

Saulkrastu novada dome noslēgusi līgumu ar atkritumu apsaimniekošanas organizāciju /Nosaukums A/, kas ir tiesīga sniegt atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus Saulkrastu novada teritorijā (lietas lapa 16).

/pers. A/ nenoliedz, ka nav noslēdzis līgumu par sadzīves atkritumu savākšanu un pārvadāšanu ar atkritumu apsaimniekotāju, kurš ir noslēdzis attiecīgu līgumu ar pašvaldību, bet kļūdaini uzskata, ka viņam nav tāda pienākuma (lietas lapa 4).

Īpašuma tiesības uzliek personai ar normatīviem aktiem noteiktus pienākumus, kuri ir tai saistoši. Atbrīvot no tā nav nekāda tiesiska pamata.

Administratīvā komisija pamatoti tādēļ secinājusi, ka /pers. A/ kā norādītā nekustamā īpašuma īpašnieks nav izpildījis pienākumu, kas viņam noteiks ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 16. panta pirmās daļas 1. punktu un Saulkrastu novada domes 2011. gada 26. oktobra saistošo noteikumu Nr.12 "Par atkritumu apsaimniekošanu Saulkrastu novadā" 13. punktu, par ko administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā.

Ikvienam atkritumu valdītājam (nekustamā īpašuma īpašniekam, tiesiskam valdītājam vai apsaimniekotājam), kurš atrodas pašvaldības administratīvajā teritorijā, ir pienākums slēgt līgumu ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju par regulāru atkritumu izvešanu no īpašumā vai valdījumā esošā nekustamā īpašuma (Saulkrastu novada domes 2011. gada 26. oktobra saistošo noteikumu Nr.12 "Par atkritumu apsaimniekošanu Saulkrastu novadā" 13. punkts).

Neviens no piemērojamiem normatīviem aktiem nenoteic, ka līgums slēdzams tikai par vienu no vairākiem vienas personas īpašumā esošajiem nekustamajiem īpašumiem. Secīgi, tādam viedoklim nav tiesiska pamatojuma. Tāpat nav nekāda pamata uzskatīt, ka SIA Saulkrastu komunālserviss, rīkojoties /pers. A/ tiesībās, būtu noslēgusi līgumu ar pašvaldības izvēlētu atkritumu apsaimniekotāju par regulāru atkritumu izvešanu no nekustamā īpašuma /adrese/.

/pers. A/ iesniegtie pierādījumi – rēķins un maksājuma uzdevums (lietas lapa 5) nemaina lēmuma pieņemšanā konstatēto faktu novērtējumu un tā tiesiskās sekas.

Izdarīt pretējus secinājumus lietā nav pamata.

Attiecībā uz dzīvokļa īpašumu nekādi argumenti Administratīvajai komisijai netika pieteikti, pierādījumi netika iesniegti. Līdz ar to, secīgi, tie nav tikuši vērtēti. Nav nekāda pamata uzskatīt, ka tam bijuši objektīvi, no /pers. A/ gribas neatkarīgi iemesli. Tomēr, pēc būtības, tas nevarētu radīt arī citādas tiesiskās sekas, jo ir noteikti pierādīts, ka /pers. A/ izdarījis administratīvu pārkāpumu, pārkāpjot atkritumu apsaimniekošanas noteikumus, kas viņam ir saistoši, - kā nekustamā īpašuma/adrese/īpašnieks viņš nepiedalās pašvaldības organizētajā sadzīves atkritumu savākšanā, par ko atbildība

noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. panta otrajā daļā.

Nekādi citi iebildumi par lēmumu nav tikuši celti.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ņemot vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešo daļu, tiesa pievienojas pārsūdzētā lēmuma motivācijai.

Tiesa uzskata, ka Administratīvā komisija pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai, lēmumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Lēmums ir likumīgs un kā tāds atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32., 289.[7], 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Saulkrastu novada domes Administratīvās komisijas 2015. gada 10. marta lēmumu Nr. /numurs/, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese M. Griķe